

አሲድ/ትዕግሥት
 በኮሎምቢያ-2000, July 2011

የተሠራችበት ቀለሙ፣ ቅመሙ፣
 በፈጣሪ ፈቃድ ቀላቅሎ፣ አዋህዶ
 ከዋክብትን ይመስል፣ በሰማይ ሰሌዳ
 በገጸ ላይ ፈክተው፣ የሚንከባለሉት
 ታምራዊ ዐይኖቿ፣ ብርሃንን ከማየት
 አበባሽ እረግፎ፣ ጨለማ እንዲወርስሽ

የሰጣት ደም ግባት
 ውበትን አደላት።
 የሚያንፀባርቁ
 ፈርጥ መሳይ ዕንቁ
 ጭራሽ እንዲርቁ
 አረገ ጭራቁ።

የልብሽ ውስጥ ስቃይ፣ የሕሊናሽ ቁስል
 እረ ማን አለና ካንቺ በበለጠ
 እጅግ ጥበበኛ፣ አንቺን እንዲረዳ
 ፈተናን ለማለፍ፣ በፋሻ ሸፍኖ
 በሥራው ሊኮራ፣ ድንገት ቢሳካለት
 ያዘነበው አሲድ፣ መዝምዞ ሲበላሽ
 በደም ሥርሽ ሠርዖ፣ ሕዋሳትሽን ጥሶ
 ቢጥርም ዲባቶ፣ ገና ነው ጥበቡ
 መፈወስ አልቻለም፣ እጅግ የተጎዳን

በጣም የጠለቀው
 ጉዳትሽን የሚያውቀው?
 ዶክተሩ መጥቶ
 ቆዳሽን ተክቶ
 አንቺን አስደስቶ።
 ወደ ውስጥ ገባና
 ጉዳቱ ሲጠና
 የቀዶ ጥገና
 የሰው ልጅ ሕሊና።

እናት አለችው ወይ? እህትስ ብትሆን?
 ማፍለስ አቅቶን አቃጣይ፣ ለብላቢ
 እርሱን ተመችቶት፣ እንደልቡ ሆነ
 መወለድ ቋንቋ ነው! ቢቀር ምን ሊጎዳ
 ቁስል አሸከመሽ፣ በሠራ አካላትሽ
 ሕይወት ከተባለ፣ መጣፈጡ ቀርቶ
 ሲያደርገው ቀጥቅጦ፣ ሽብርን ሲነዛ

አይመች ለወሬ
 ሠርሳሪ በርበሬ
 ተንገብግቦ አገሬ።
 ያገር ልጅ ለስሙ
 የማይቀር ማወደሙ።
 መራራ፣ ጎምዛዛ
 ጠላት እየተብዛዛ

አገር ወዳዶቹም፣ ቢጥር ሞያተኛ ገና በለጋነት፣ በጨለማ አስዋጠሽ

ፈውስ የለው ሃኪሙ አሲዳም መርዛሙ።

አቃጥለህ ገደልሃት፣ ብቻህን ልትኖር የመኖር መብት ገፈህ፣ ልጆቿ ሲያነቡ መሳለቂያ ስንሆን፣ የሥልጡን ከተሜ የሥራቸው ውጤት፣ እነሆ ይታያል በመርዝ ሚስትን ገዳይ፣ ዐየን ስታፈሩ

ሕገ-ወጥ ሞላጫ የለህም ማምለጫ አትሆን መገለጫ። የዘመኑ ካድሬ ሰው መሳዩን አውሬ።

ፍቅርን ያላወቀ፣ ቃል-ኪዳን ጠብቆ ለጾታ ዕኩልነት፣ የሰጡህን ትምህርት ሰባዊነት የለው፣ ሕፃናት ልጆችን የልቡ መደብር፣ ለፍቅር የሚሆን እንደልቡ ሆነ፣ የሰው አረመኔ ሚስቱን በመርዝ ገዳይ፣ ዐየን ጭካኔ

ትዳር መመሥረቱ ዐየን ከውጤቱ። እናት አሳጥቶ ትርፍ ቦታ አጥቶ ባገሬ ተዝናንቶ ጥላቻው በርትቶ።

ማነው ያስተማረህ ይህ ዓይነት ጥላቻ? አሲድን አዝንቦ፣ ሰው በቁም ማቃጠል በቁም ስትቃጠይ፣ ከሃዘን ላይ ጣለሽ ርህራሄ ቢሱ፣ ሃሳቡ ተግባሩ አሲድ አመላላሽ ልብን በጥላቻ ላጥ፣ ግሽልጥ አርጎ፣ ውበትን አርጋፊ

ምን ይላል አገሬ? አይመኝ ለወሬ ባለመርዙ አውሬ። መድምደ የሚበላ በመርዝ የሚሞላ ስሜት ሆነ ገላ።

ለየትኛው ውበት? አልፈልግም መኖር ማንን ለማስደሰት? ዕቃማ አይደለሁም በቅድስቷ መሬት፣ አሲዳም፣ መርዘኞች እነርሱን እያዩ፣ ግፈኛን ደጅ መጥናት ተሸማቆ መኖር፣ የሃፍረት ማቅ መልበስ ይዘገያል እንጂ፣ የማይቀር መሆኑን የስሜት ነርቦችሽ፣ ሥራቸው እንዲቆም ሞትን በመቀበል፣ ምሳሌ በመሆን

ብለሽ ነገርሻቸው ይቅርብኝ አልሻቸው። እየተበራከቱ እረ ምነው እቱ? መኖር ምን አባቱ። ቀድመሽ ስላወቅሽ ትዕዛዝ አስተላለፍሽ የኸው ተገላገልሽ።

መኖር ከጠላት ጋር፣ ሁሌ እያቆሰለን እየተሸማቀቅን፣ ከሕመሙም በላይ ሕሊናችን ቆስሎ፣ ሥጋችንም ቆስሎ እየተንገበገብን፣ ተቃጥልን እንኖራለን

ሕዝቡ ተጎድቶ መኖሩ ሰውን ፈርቶ መዳንማ ቀርቶ መድሃኒቱ ጠፍቶ።

አልፏል የማይባል፤ የማይድን በሽታ
ፀረ-ሴት ልማዱ፤ እየባሰበት ሲሄድ
ከሰውነት ወጥቶ፤ አበደ ይባላል
ተምሮስ አያውቅም? ይብላኝ ለቀሩቱ
ውሳኔው ደህና ነው፤ ካቆሰለሽ ጋራ
መኖር ዐይነት አለው፤ ለምን ይከፋኛል

ከመኖር ታቅፎ
መብታቸውን ገፍፎ
ሕግጋት ተላልፎ።
በሕይወት ላሉቱ
መኖር ምን አባቱ
ከቶ ላይቀር ሞቱ።

ያጋጣሚ ሆኖ፤ አደገኛው እባብ
በድንገት ሲነድፋት፤ መርዙ ባካላቷ
የልጅነት ውበት፤ ጥላሽት እንዲሆን
የኑሮውን ጣዕም፤ እንዳታጣጥመው
ሕይወቷን ቀጠፈው፤ ፊቷን እረጭቶ

ከርሷ ተጠግቶ
ወዲያው ተሰራጭቶ
አስቀድሞ አልሞ
ተስፋዋን አክስሞ
አሲዱን አዝንሞ።

ለደከሙት ሁሉ እርዳታ ፍለጋ
ከጎኗ ለቆሙ ዋጋቸውን ይክፈል
እጅግ ጥልቅ ቢሆንም፤ እረቂቅ የሆነ
ወደር የለሽ ግፉ፤ እያንገበገባት
መኖርስ አይበለው፤ የማይሸርን ቁስል
ከአቅም በላይ ሲሆን፤ የሕሊናዋ ሕመም
በራርዞ፤ ማቅጠኑ፤ አስቸጋሪማ ነው

ዐዋቂ ሀኪሞችን
ቸሩ ፈጣሪያችን።
የሕሊናዋ ጉዳት
ፋታ ስላልሰጣት
ሁሌ ካስታውሳት።
ስሜቷን ማዳኑ
ቀዶ መጠገኑ።

አዬ አገር! አዬ አገር!
ለሚታዘቡቱ፤ ለትልቅ ትንሽ
ንፁሕ ውሃን ጠጡ! ብለን ብንጮህም
ከቶ የማይሰሙ፤ ባሲድ ተኮትኩተው
መርዝን በማጠጣት፤ አቃጥለው ጨረሱት
ነፃነት ዕውን ነው! ዕውን የእኛ እንዲሆን
ምኞቱ ሲሟላ፤ ስሜቱ ይረካል
ጊዜው ያለፈበት፤ ታሪክ ሆነ እንዳልል
ባወረደው ስቃይ፤ ያውሬነት ጠባዩን
ማንበብ አያቅትም፤ ከድምፁ፤ ከገፁ
ታሪክ መመዝገብን፤ ለእኛው ተወችና
አልጥማት ስላለ፤ ፈቃዷ ባይሆን ነው
ሄደች ላትመለስ፤ ላለማየት ብላ

አዬ አገር! እንዲሉ
በዓለማቱ ላሉ
ብንናገር ቅሉ
ባሲድ የበቀሉ
ያበበውን ሁሉ።
ሲመኘው አገሩ
ተጠብቆ ክብሩ።
አብረው እየኖሩ
ለሚመሰክሩ
ከውሉ፤ ከግብሩ።
ውስጡን መመርመሩ
መኖር እያረሩ
ነፃነት ሲቀበሩ።

የሴቶቹ ማሕበር፤ ግራ ቀመስ ቢሆን

ለምንስ ይጠሉ?

ቁም ነገር አላቸው! እንተባበራቸው ሳለ ነፍሱ-ገዳይ፣ የከተማ አውሬዎች ይለወጥ ካልንማ፣ በስሟ እንታገል ድርጅት መሥርተን፣ ከሥሩ ይነቀል ብዙ ሥራ አለብን፣ ሕዝብን የመጠበቅ ከሕግ በላይ ሆኖ፣ ሰውን ከሚያሳምም መርዙ እየተስፋፋ፣ ዝም ብሎ በማየት ትምክህቱ ይወገድ፣ ይልቀቀን ጥበቱ ግፈኝነት ይጥፋ፣ ያዳም ፍጡርን ገዳይ ግልፅነት አስፍኖ፣ አመኔታ ፈጥሮ አንድ ላይ ተነስቶ፣ መታገል ብቻ ነው

ቀረና መባሉ እያውደለደሉ። ይወገድ ሥርዓቱ መርዙና ትምክህቱ። ከዘረኞች ቅርሻ ተላካፊ ውሻ። ከመኖር ማቅቆ የሆነን ማነቆ በልቡ ሸምቆ ተግባር አንፀባርቆ ወገብን አጥብቆ።

ሰሚ ጀሮ አጣ እንጂ፣ ያገሬ ባላገር እነሆ እሰክ ዛሬ፣ በሚስትና ባገር ከተሜው ሥልጡኑ፣ በሥጋዊ ስሜት የባላገር ወጉ፣ ክብር እንዳያገኝ ትናንት ሆነ ዛሬ፣ መሠረት መሆኑ ሴት ትዳርን መሥርታ፣ መክራ ባለቤት ተብላ፣ ቤተሰብ አብልታ እንዳልተሞተላት መርዝ እያፈሰሰ

ድሮማ ነግሮናል ቀልድ የለም ይለናል። ተገኝ እንደ እንሥሳ ሁልጊዜ ቅነሳ እነሆ ሲረሳ ያላትን አብቃቅታ አጠጥታና አልብሳ ሊያቃጥላት ተነሳ።